

[Undervisningsministeren.]

beskyttet imod en indoktrinering, uanset på hvilken fløj eller på hvilket område den finder sted, og folkeskolen skal være et sted, hvortil forældrene trygt kan sende deres børn.

Når der netop nu er grund til at advare, skyldes det, at det har vist sig under utrolig mange møder rundt omkring i landet og under mange samtaler med forældre, som vi har at gøre med, at der er ved at ske et betænkeligt opsving i denne indoktrinerende aktivitet. Hertil kommer så, at der fra visse kredse agiteres offentligt for, hvad jeg forstår ved indoktrinerende virksomhed, og det er nok ikke helt utænkeligt, at det netop er denne agitation, som nu er ved at sætte sig spor. Jeg vil gerne være med til at sige, at det må vi bremse op for, det må ikke foregå i den danske folkeskole, først og fremmest af hensyn til børnene, der går i skolen. Det er derfor, jeg også vil være med til at opfordre skolekommissioner og skole-nævner til i deres tilsynsvirksomhed over for skolerne at være opmærksomme på dette forhold.

Også forældrene vil jeg gerne appellere til om at være opmærksomme på det, der foregår i skolen, og med interesse leve med i skolens dagligdag og påtage sig det ansvar, som man har så gode muligheder for at få i dag.

Jeg vil gerne til hr. Freddy Madsen sige, at der aldeles ikke er tale om nogen som helst diskriminering af lærere, der har et andet samfunds- eller livssyn. En lærer i den danske folkeskole har naturligvis som enhver anden lov til have sin egen politiske eller religiøse overbevisning, og han må have lov til at give den offentligt til kende; men det, som han ikke har lov til, er at drive propaganda for sine egne specielle politiske eller religiøse synspunkter over for de elever, der går i den danske folkeskole. Enhver folkeskolelærer, som er politisk engageret, eller som er stærkt religiøst engageret, må pålægge sig selv denne selvdisciplin og afstå fra indoktrinerende virksom-

hed over for eleverne. Hvis en lærer ikke mener at kunne gøre det, ja, så er der dertil at sige, at der er andre muligheder for denne lærers virksomhed. Vi har jo en tradition, som man misunder os i andre lande, vi har tradition for frie skoler, hvor en kreds, der ønsker en ganske bestemt retning med hensyn til livssyn, og hvad det ellers kan være, kan oprette en friskole, og dér har disse lærere rige muligheder. Men det må ikke finde sted i folkeskolen.

Der er altså ikke tale om hetz imod nogen som helst, og jeg bakker de synspunkter op, der er kommet fra embedsmandsside.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg må konstatere, at jeg jo i og for sig ikke fik noget egentligt svar på det spørgsmål, jeg havde stillet ministeren om, hvortvidt hun ville tage afstand fra de synspunkter, der her er fremført. Nu fremfører hun selv nogle synspunkter omkring sagen, som gør, at hun jo, sådan som jeg kan vurdere det, i det store og hele godkender det, som her har været fremme.

Og så tales der om, at der ikke må finde indoktrinering sted. Det er klart, at også vi anerkender alsidighedsprincippet i skolen, men det, der her er sagen, er, at man fremfører denne påstand uden nogen som helst form for beviser for, at denne indoktrinering foregår. Ja, vi får nogle svævende udtalelser om, at der har været ført samtaler, og at der på møder er fremkommet dette og hint, men det er jo ikke nogen dokumentation for, at det foregår. For hvis det virkelig havde været tilfældet, så er det vel også tilfældet, at så ville det være rejst ude omkring. Jeg er da enig i, at forældrene på alle områder, ikke bare på dette, med opmærksomhed må følge forholdene i skolen. Men det er jo ikke det, det drejer sig om i denne sag.

Nu siger undervisningsministeren, at der ikke er tale om, at der skal være nogen form for diskrimination. Må jeg så have lov til at spørge, hvordan man skal fortolke det, når det i det omtalte interview siges om lærerne,